pelt hen fra et fiskalt og jevnt fornuftigt Standpunkt. Der er ikke særlig Grund til at fremhæve det Ene eller det Andet saa stærkt, som maaske Adskillige kunne være tilbøielige til; men jeg f. Ex. har, som sagt, den Overbevisning, at den ringe Forhøielse i Brændevinsskatten, hvorom Talen er, neppe vil blive følt, at den vil fordele sig saa overordentlig stærkt paa en Mængde Mennesker, og at den i sig selv vil være saa moderat, at man i Betragtning af de Lettelser, som vi ved de andre Skattelove ere i Stand til at give med Hensyn til Skatter, der for en Mængde Mennesker føles ganske anderledes tyngende og trykkende — især det Sidste — vil gjøre en sand Velgjerning imod Befolkningen ved denne ringe Afgiftsforhøielse i Forbindelse med Skattelettelser paa andre Punkter. Mine Ytringer maa imidlertid ikke misforstaas saaledes, som om jeg ikke havde en bestemt Mening med Hensyn til Brændevin som Livsfornødenhed. Min Mening er nemlig den, at, hvorledes man end vil dømme derom som en Livsfornødenhed, er det ganske sikkert, at denne Fornødenhed bliver i høi Grad misbrugt, og at altsaa en Forhøielse i Skatten især vil falde paa dem, som misbruge denne Nydelse, naturligvis ogsaa noget paa Andre, men især paa dem, og, dersom det nu var muligt, hvad det praktisk ikke er, igjennem en saadan Skatteforhøielse at bidrage Noget til at formindske disse Misbrug, saa har jeg maaske mere end de fleste andre her Tilstedeværende havt Leilighed til at overbevise mig om, hvilken frygtelig Ulykke det er for en stor Del af Nationen, at denne Misbrug finder Sted i saa høi en Grad, som Tilfældet er. Jeg kan i alt Fald ikke værge mig imod den Tanke, at, om det for mig høist usandsynlige Tilfælde skulde indtræde, at noget af denne Brændevinsdrikken blev formindsket ved denne Lov, især af dem, der drive Misbrug, saa var det ingen Ulykke — tvertimod! Men, som sagt, denne Betragtning kan ikke komme frem, thi praktisk har det Intet at sige.

Nu vil jeg dernæst tale et Par Ord om Forbindelsen mellem denne og de andre Love. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte sig stærkt i denne Retning og fremsatte som sin Mening, at det var rigtigt af Folkethinget at indtage denne Stilling, uden at se til Høire eller Venstre, uden at bryde sig om, hvad Regjeringen eller Landsthinget vilde, at vedtage, hvad man nu fra sit Standpunkt fandt i og for sig rigtigt. Jeg skal hertil sige: Dette er i vore Forsamlinger en ny Grundsætning. Vi have aldrig for handlet paa denne Maade; Folkethinget har taget Hensyn til, hvad Regjeringen ansaa for muligt at gjennemføre, det har ogsaa taget Hensyn til, hvad man kunde formode vilde kunne lade sig gjennemføre i det andet Thing, og jeg tror, at vor Virksomhed har staaet sig vel derved. Netop ved den Moderation, som vi hidtil bestandig have viist i denne Henseende, er det lykkedes os at gjennemføre mange for Landets Vel meget vigtige Foretagender, som det ikke vilde være lykkedes at faae gjennemførte, dersom vi altfor stivt havde staaet paa vore Anskuelser til det Yderste. Her foreligge Lovene jo saaledes, at der er en bestemt Erklæring fra Regjeringens Side — jeg maa gjøre opmærksom paa, at jeg ikke har talt i mit eget Navn, men i Regjeringens Navn — om, at den ikke vil kunne anse det for forsvarligt, at een af disse Love blev vedtagen uden de to andre. Dersom Mindretallets Forslag skulde blive vedtaget, vilde dette f. Ex. strax give sig tilkjende derved, at jeg, naar Lovforslaget om Skibsafgiften kommer for, strax vil tage det tilbage; det vil jo vel kunne blive optaget igjen, men De ville nu vide Betydningen deraf. Dette Standpunkt staar altsaa Regjeringen paa; den har tillige den Anskuelse, og mange ærede Medlemmer have den samme, at Stemningen i det andet Thing overveiende gaar i den samme Retning. Nu er Spørgsmaalet altsaa dette: Vil det være rigtigt, at Folkethinget, fordi det i eet Punkt ikke kan opnaa det, som i alt Fald en stor Del af de ærede Medlemmer ikke anser for det Bedste, da at forkaste denne Lov og derved bevirke for det Første, at de to andre Love ikke komme ud, og for det Andet, at de mange heldige og gavnlige Bestemmelser, som findes i nærværende Lovforslag, ikke komme til Verden. Det er vistnok blevet Thingets ærede Medlemmer tydeligt, at det foreliggende Lovforslag i sig inde-